

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Explanatio ac pia meditatio in symbolum Apostolorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Sanctificans (*Iesus Christus*) Splendor paternæ gloriæ, & figura substantiæ eius
Amen.

Alia meditatio pia in salutationem Angelicam.

Ave ab æterno in Dei matrem electa, ab omni peccato, ab omni macula, ab omni vix seu maledictione mulierum præseruata, de sanctissimis sterilibusq; parentibus concepta & nata, æternæ adoptionis filia (*Maria*) pulchritudine, puritate omnib; virtute & (*gratia plena*) Deo in templo oblata, & virginitatis voto primùm Deo, deinde sancto iusto Ioseph desponsata, ab Angelo officiosissimè salutata, in Dei matrem postulata, quæ deuotissima humilitate, fide & charitate feruentissima Deo consentiens, Deum virgo de Spiritu Sancto concepisti: (*Dominus tecum.*) in te incarnatus, & nonem mensibus gestatus in utero, qui animam tuam nunquã inhabitare desijt (*Benedicta tu in mulieribus*) quæ Elizabeth officiosè visitasti, ad cuius eloquium Ioannes in utero exultauit, prophetauitq; mater. (*Et Benedictus fructus ventris tui*) ex te sine dolore genitus, qui mundum docens & oues suas colligens pro nobis captus, flagellatus, crucifixus est & mortuus (*Iesus Christus.*) Amen.

Alia mediatio in eandem.

Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Ah sancta Maria, vtinam eius gratia & tua semper sit mecum, & cor meum semper vobiscum. *Benedicta tu in mulieribus.* O pijsima mater Dei fac me totum secundùm beneplacitum filij tui. Et *benedictus fructus ventris tui Iesus Christus,* pro me crucifixus & mortuus. O misericordissime Iesu, Deus meus propitius esto mihi peccatori, Amen.

Explanatio ac pia meditatio in symbolum Apostolorum.

Credo in Deum Patrem omnipotentem creatorem cæli & terre) Te elementissimè Pater Domine Deus cæli & terre, te toto corde credo, adoro confiteorq; Deum meum solum, verum & viuum, bonum, increatum, æternum, summum, infinitum, immensumq; omnipotentem, cui nihil est impossibile, quem nullum latet secretum, cui omnia nuda, peruia & aperta sunt. Te cognosco, laudo & confiteor iustissimum, misericordissimum, ac mei amantissimum patrem, qui nobis dedisti potestatem filios adoptionis tuæ fieri. Credo etiam te creatorem cæli & terræ, qui ex nihilo propter teipsum, hoc est, in laudem & gloriam tuam, & in vilitatem nostram, quo tuæ bonitatis, beatitudinisq; nos faceres participes, me, mundum, & omnia quæ in eo sunt, creasti. Atq; vtinam tu me facias, vt non solum te credam, nec sibi, verbisq; tuis solum assentiam, sed etiam in te confidens, te diligens, meipsum exiens, & me in te Deum meum proijciens, fide, spe, & charitate constantissima perpetuè plenus in te credam, totumq; meipsum tibi tradam: (*Et in Iesum Christum Filium eius vnicum Dominum nostrum.*) Credo quoq; in Iesum Christum Filium tuum, tibi coæternum, consubstantialem, in eadem gloria, sapientia, virtute paritq; maiestate æqualem, quem tu Pater pijsime sic mundum diligens nobis (licet vnigenitum) dedisti, vt omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam. Omnibus enim nobis ex delicto primi parentis nostri damnatis, originali iustitia priuatis, priuaricatoribus, iræ filijs, in peccato conceptis & natis, hic in mundum à te missus saluator, nobis aduenit.

Qui conceptus est de Spiritu Sancto, (natus ex Maria virgine) Non ex virili semine sed

ne sed Spiritus sancti virtute, imò sanctissima Trinitate cooperante, propter nos Deus homo factus est, vt simul particeps naturæ nostræ esset humanæ, qua idoneus foret ad soluendum pro nobis in eadem natura, quæ peccati rea satisfacere deberet, & simul diuinæ esset naturæ, vnde pro nobis satisfacere posset vnus Christus, vnus Emanuel, natus quoq; post nouem menses, quibus in vtero fuit matris, ex Maria virgine. Quam ab æterno electam, ab omni macula & peccato præseruatam, de sanctissimis deniq; ac sterilibus parentibus natam, omni gratiarum virtutumq; plenitudine ornatam sibi dignissimam fecit matrem, quæ illum virgo conciperet, virgo pareret, & dolorem in partu nullum sentiret. Quo autem à morte nos æterna redimeret (*Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus est*) Passus est, inquam, clementissime Pater Filius tuus, te illam ad mortem pro nobis tradente, ab illo se vltro offerente. Siquidem captus pro nobis, cæsus, confusus, flagellatus, spinis coronatus, ante tribunal stans, ad mortem damnatus est: tandemq; reprobis sociatus, crucifixus, mortuus & sepultus est. (*Descendit ad inferna, tertia die resurrexit à mortuis*) Vbi mortem nostram moriendo destruxerat, ad inferna descendit: non dolores, nõ captiuitatem inferni passurus, sed captiuos inde suos amicos educturus: (*Mortuus est autem propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram*: *Ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis*) Vbi nunc vultui tuo ò Deus Pater asisit pro nobis. Ipse quidem primogenitus ex mortuis ad te redijt, nosq; propterea credimus nos resurrecturos tua virtute, & Christum Filium tuum tanquam membra suum caput sequuturos. Sedet enim ad dexteram omnipotentis tuæ, cui data à te est omnis potestas, ò clementissime Pater, in cælo & in terra.

Rom. 4. v. 25

(*Inde venturus est iudicare viuos & mortuos*) Hoc generaliter tunc omnibus in nouissimo fiet die, quando oues ab hædis separabuntur, vniuersiq; simul in corpore & anima, iuxta quod meritimus, & secundum opera nostra ibimus aut in vitam æternam, aut supplicium æternum, quamuis in morte cuiusuis singulare nihilominus futurum sit iudicium, quo animæ reproborum ignem recipient æternum, animæ vero electorum, si ab omni fuerint expiata peccato, confestim (*Si vero adhuc purganda fuerint, per ignem*) in vitam æternam ibunt. Quare in te Iesu Christe Fili Dei viui credo, te Deum meum adoro, te deniq; vt incarnationis, passionis ac mortis tuæ virtus in me non frustretur, aut pereat, te per vulnera tua obsecro: quin potius tua opera, tua beneficia, passionem quoq; ac mortem tuam, ad d. profunde quæso cordi meo inscribe, in illis memoriam meam absorbe, vt tua vulnera mea sanent, tuæ me spinæ compungant, tua me flagella expurgent, passio tua me ad compatiendum extimulet, charitas tua me inflammet, tuatq; mors à peccatis & omnium peccatorum, pœnis me absoluat, liberet ac saluet (*Credo in Spiritum sanctum*) de te ò clementissime Pater, de Filioq; vnigenito tuo procedentem, quem credo vobiscum vnum esse Deum, vnam eandemq; vobis tribus personis simul esse naturam, vnam maiestatem. Hic nobis inspirat tuam voluntatem instruitq; ad omnem virtutem.

Quare te quoq; benignissime consolator, Spiritus sancte Deus adoro, benedico & tibi gratias ago pro cunctis inspirationibus bonis, pro illuminatione fidei & tui nominis agnitione. Inflamma tu quæso & vre cor meum inextinguibili charitate, castissimo amore, feruentissimoq; tui desiderio, ò amor ardens & charitas nõquam deficiens.

(*Sanctam Ecclesiam catholicam*,) credo quam Christus suo redemptam sanguine in sponsam sibi consecrauit, quam Spiritus veritatis viuificat, illustrat, regit, nec vnquam

vnquam deserit. Quamobrem te beatissima Trinitas laudo, adoro & benedico, que in hanc Ecclesiam, in hanc fidem orthodoxam, & v. corporis Christi mystici essem membrum, misericordia tua me vocasti. (*Sanctorum communionem*) ab initio vsque ad mundi finem credo fuisse, esse, futuramq; esse turbam iustorum, Deum timentium, colentium, credentium, idemq; sapientium, qui fidei vnitatem, spei communionem & charitatis glutino iuncti, vno hic spiritu reguntur, mercedem vniam expectant, vnus patris filij & heredes. vnus quoque ciuitatis celestis, puta Hierusalem, futuri ciues. Horum obsecro te Deus, per omnes miserationes tuas, participem me factimentium te, & custodientium mandata tua. (*Remissionem peccatorum*) nihilominus credo, quoniam tu pater misericordissimus es, qui non vis mortem peccatorum, sed magis vt conuertantur & viuant. Tu enim vt nubem deles iniquitates nostras, aded, vt si peccata nostra fuerint vt coctus rubra, te miserante, quasi nix alba erunt: (*Carnu resurrexerunt*) credo, & Saluatorem expecto, qui in nouissimo die suscitabit de terra mortalia corpora nostra, configurabitq; eadem in electis corpori claritatis lux,

Et vitam eternam credo, & de misericordissima tua liberalitate o Deus clementissimèq; pater, hanc expecto: que vtique est plena felicitas, omnia desideria satians, cui nihil deest quod amatur, aut desideratur, cui nihil quoque adest quod fugitur, vbi nullus timor, nullus dolor, nulla tristitia: sed pax, gaudium, quietes, securitasq; interminabilis, cuius similitudinem nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit. Vbi tanta gaudiorum satietas, vt nihil vltra possit desiderari: nec tamen ex satietate est fastidium. Hoc gaudium in te est Domine Deus meus, qui tua beatitudine, que tu ipse es, electorum tuorum imple desideria omnia, aded vt extra te his nihil libeat, quandoquidem in te habent omnia, & hoc aded exuberanter, vt nihil eos vltra possit aliud delectari. Tu enim es vita nostra eterna & beatitudo, quam precor obsecroq; te per te ipsum Deus meus, quoniam ex me ipso nihil sum, nisi esca infernalis gehennæ, qui nihil nisi æternum supplicium merui, vt pro infinita misericordia tua hanc mihi dones beatitudinem, nempe te ipsum, peccata mea in hac vita nunc delens, plenèq; omnia remittens, vt ex hac vita egrediens in morte absque vlllo medio aut dilatione à te, felix & gaudens recipiar, tibiq; post hac inseparabiliter & perpetuo beatus inhæream. Amen.

Basis seu fundamentum totius humana salutis.

Tota salus nostra in hoc consistit, vt tres suprema vires anime, nempe Memoria, Intellectus & Voluntas, que si bene in Deo conseruentur & retineantur, rectè itidem habent vires infime, puta Rationalis, Concupiscibilis & Irascibilis, per amorem Deo coniungantur, atque vnitè semper conseruentur in nuda anime essentia, quam Deus perpetuo presens inhabitat: Itemq; vt vires infime magno studio cohibeantur & custodiuntur, ne tentationi succumbant, sed sint semper viribus supremis morigeræ & subiectæ: Atque vt septem anime affectiones, videlicet, Spes & Timor, Amor & Odium, Gaudium & Dolor ac Pudor sint rectè iugiter, ac ita vt decet relata in Deum. Corpus quoque in spiritus seruitutem redigatur: & homo totus sit sui habitator, & custos conscientie sue, ac suo fundo inuigilet, & externam omnem non necessariam, quoad potest vitet occupationem: atque in summum illud & prestantissimum bonum, quod intra se habet, nempe Dominum Deum suum, sese demergat, vt ipse solus intima illius penetralia sibi vendicet & possideat, qui est vita & lux hominum.